

Sygn. akt IV CZ 109/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku E. K.
przy uczestnictwie F. K. i D. K.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 marca 2019 r.,
zażalenia uczestników postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 1 sierpnia 2018 r., sygn. akt I WSC (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Z. postanowieniem z dnia 11 maja 2018 r. odrzucił skargę kasacyjną uczestników od postanowienia Sądu Okręgowego w Z. z dnia 25 października 2017 r. Wskazał, że pełnomocnik uczestników nie usunął w terminie braku formalnego w postaci wskazania przedmiotu zaskarżenia i z tego względu skarga kasacyjna podlega odrzuceniu. Uczestnicy wnieśli zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Z. z dnia 11 maja 2018 r. Zarządzeniem z dnia 6 czerwca 2018 r. wezwano uczestników do usunięcia braków zażalenia przez prawidłowe wskazanie wnioskodawczyni i uiszczenie kwoty 200 zł tytułem brakującej opłaty sądowej od zażalenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia

zażalenia. W tym terminie została uiszczona brakująca część opłaty, natomiast zarządzenie nie zostało wykonane w pozostałym zakresie. W tej sytuacji Sąd Okręgowy w Z. postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2018 r. odrzucił zażalenie. Podkreślił, że w zażaleniu jako wnioskodawczynię wskazano E. K., reprezentowaną przez radcę prawnego P. M. Uczestnicy zostali wezwani do prawidłowego określenia wnioskodawczyni. W zażaleniu nie podano jej adresu zamieszkania. Poza tym radca prawny P. K. otrzymał pełnomocnictwo do reprezentowania wnioskodawczyni w I i II instancji, a niniejsze postępowanie toczy się po wniesieniu skargi kasacyjnej.

Wnioskodawcy wnieśli zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Z. z dnia 1 sierpnia 2018 r., zarzucając naruszenie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398² w związku z art. 370 i art. 13 § 2 k.p.c. przez ich błędne zastosowanie i uznanie, że błąd literowy w nazwisku wnioskodawczyni E. K. stanowi podstawę do odrzucenia zażalenia, w sytuacji, gdy stanowi on oczywistą omyłkę pisarską i w przypadku jego niewskazania w wezwaniu do uzupełniania braków formalnych oraz sposobu jego usunięcia uniemożliwia on nadanie sprawie dalszego biegu oraz art. 126 § 1 i 2 k.p.c. przez jego błędne zastosowanie i uznanie, że pełnomocnik uczestników postępowania nie uzupełnił braków formalnych w postaci wskazania wnioskodawczyni oraz jej adresu, podczas gdy Sąd Okręgowy nie wskazał w sposób dokładny i jednoznaczny braków formalnych oraz sposobu ich uzupełnienia w zakresie adresu, a skarga kasacyjna zawiera wszelkie niezbędne dane identyfikujące wnioskodawczynię.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zażaleniu uczestników postępowania wskazano jako wnioskodawczynię E. K. (powinno być: K.) reprezentowaną przez radcę prawnego P. M. Po pierwsze, błąd w zażaleniu dotyczący nazwiska wnioskodawczyni jest tylko omyłką pisarską, podczas gdy w skardze kasacyjnej nazwisko wnioskodawczyni zostało wskazane prawidłowo. Po drugie, również adres wnioskodawczyni został prawidłowo wskazany w skardze kasacyjnej. Po trzecie, radca prawny P. K. nadal reprezentuje wnioskodawczynię w postępowaniu kasacyjnym. W konsekwencji należy zatem przyjąć, że nie uzasadnia odrzucenia zażalenia na postanowienie sądu drugiej

instancji o odrzuceniu skargi kasacyjnej okoliczność, że w zażaleniu zostało zniekształcone nazwisko wnioskodawczynie oraz nie został podany jej adres zamieszkania, w sytuacji gdy w skardze kasacyjnej prawidłowo wskazano nazwisko wnioskodawczynie i podano jej adres.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).

jw